

SLOVENSKI NAROD.

Inhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po poštih prejemati za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznaniila plačuje se od Štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tisk, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznaniila, t. j. vse administrativne stvari.

Badeni in Thun.

Iz Prage pride na Dunaj Thun, da bode se posvetoval z grofom Badenijem o sestavi nove vlade. Gotovo ga je Badeni naprosil, ker sam zlasti premožno pozna razmere na Češkem, okrog katerih se suče skoro vsa politika poslednjega desetletja. Grof Thun seveda razmere bolje pozna, a vendar mislimo, da se grof Badeni ni obrnil do pravega mož za svet. Thun je gotovo tako nepriljubljen mož pri Mladočehih, kateri imajo sedaj zaupanje naroda češkega. Thun je vse storil, da bi Mladočeha potlačil, a dosedaj ni imel sreče, celo izjemno stanje v Pragi mu ni nič pomagalo. Jedno stvar je dosegel, da je popolnoma odstujil narod češki zgodovinskemu plemstvu. Grof Thun pripada temu zgodovinskemu plemstvu in po njem narod sedaj meri vse zgodovinske plemenitaše.

Po konservativnih listih je sedaj velik hrup, da v Nepomuku grofa Harracha niso več volili za načelnika okrajnemu zastopu. Vsakdo mora priznati, da je grof Harrach mnogo storil za narod češki. Konservativni in staročeški listi zatorej očitajo nevhaležnost Mladočehom, ker so pustili tega moža na cedilu. Na videz to očitanje ni povse neopravičeno; a če bolje preudarimo sedanje razmere, pa moramo reči, da vsa krivda ne zadene Mladočehov, temveč tudi velik del te krivde zadeva moža, ki sedaj vodi upravo dežele češke, grofa Thuna. On je pripravil pri narodu konservativno plemstvo ob veljavo. Pri volitvah pa ne pridejo v poštev le osebne zasluge, a tudi to, kateri stranki ali frakciji kdo pripada. Grofa Harracha bi bili gotovo volili zopet za načelnika okrajnemu zastopu, da je pretrgal vse vezi s konservativnim plemstvom, kakor jih je grof Kounic, katerega je celo mladočeška stranka volila v državni zbor. Grofovstvo torej ni delalo pri Kounicu nobene ovire. Tudi grotu Harrachu bi njegov grofovski stan ne bil nobena izpodnika pri Mladočehih, če bi se emancipoval od svojih tovarishev in spoznal duh časa, v katerem ne odločujejo plemeniti naslovi, temveč zmožnosti in pa dobra volja, v prvi vrsti služiti narodu.

Ko že govorimo o grofu Thunu, moramo ome-

niti, da se on ni nikdar potrudil, da bi pridobil zupanje narodovo. Nevoljo je vzbudilo že to pri narodu češkem, da je prevzel mesto najvišjega uradnika v deželi, v kateri je nad dve tretjini prebivalstva češke narodnosti, dasi češčine niti zmožen ni. Še dandanes ne govori češčine, odgovor na kako interpelacijo včasih prebere v deželnem zboru v češčini, ali na češka vprašanja odgovarja nemški. Čehi zahtevajo narodoo jednakopravnost in tudi po ustavu jim je zagotovljena, zatorej je naposled zares čudno, da prvi uradnik na Češkem jeziku večine naroda ni zmožen.

Dolgo so veljali konservativni plemenitaši za zagovornike pravic češkega naroda. Najboljši može češki, kakor Palacky so verovali v češko domoljubje zgodovinskoga plemstva. Vsaj so grof Klam Martinic in drugovi stali v prvih vrstah boriteljev za zgodovinsko pravo dežel krone češke. Sprva se je dalo opravičevati, če tudi gospodje dobro češki niso znali, vsaj je jezik češki bil jedva jek prodirati v salone. Drugače pa sedaj; če sinovi teh prvoribiteljev za češko državno pravo ne znajo češčine, je pa že neodpustno in to le dokazuje, da nimajo srca za narod češki. Če se po čeških gradovih uče francosčine in drugih tujih jezikov, bi se pač morali tudi češčine. To, da grof Thun, knez Windischgrätz in drugi ne znajo češki, je le jasen dokaz, da zgodovinski plemenitaši mrzeli češki jezik in ž njim narod češki in so torej boj za zgodovinsko pravo bili začeli le bolj zaradi lastnih stanovskih koristij, ne pa zaradi naroda češkega. Naravno je, da so morali priti ob veljavo pri narodu. Mladočehom je zatorej boj proti plemstvu razmeroma lahek, in verjamemo, da je velik del Čehov zaradi tega še bolj vnet za občno volilno pravico, da bi bolj odrinili plemenitaše.

Thun bode grofu Badeniju poročal o obravnavah s češkimi plemenitaši. Pogajal se je baje Thun s češkimi plemenitaši o tem, pod kakimi pogoji bi podpirali novo vlado. Mi ne dvomimo, da so te obravnavi bile povoljne. Na Dunaj pa pride tudi knez Karol Schwarzenberg, da bode naznanil Badeniju želje češkega plemstva. Knez Schwarzenberg je gotovo pri prebivalstvu jedna najnepričub-

ljenejših oseb. Mladočehi ne marajo zanj zaradi njegove brezmerne prevzetnosti, on je bil ob svojem času tudi spravil s svojo aragonostjo Nemce iz deželnega zabora. S temo možema se bode pogajal grof Badeni in že to velja za nekako napoved boja mladočeški stranki, ali prav za prav češkemu narodu, katerega zastopa ta stranka. Način, katerega je nastopil Badeni, ne vodi do sprave s češkim narodom. Položaja nič ne premeni to, da se morda imenuje poseben minister za Češko. Ta minister bi se vzel izmej plemenitašev in zastopniki naroda češkega bi ga gotovo ne hoteli priznati za narodnega zaupnika. Ko je bil odstopil knez Windischgrätz, se je govorilo, da se odpravi izjemno stanje v Pragi. Zadnji čas je pa o tem vse tiho, prav kakor bi se bila ta misel opustila. Morda je to delo upliva Thunovega. Vse kaže, da Badeni ne misli nastopiti pota sprave s Čehi, kajti prvi pogoj za to spravo je odstranjenje grofa Thuna in pa izjemnega stanja, temveč hoče boj. Prepričani smo, da si bode razbil glavo ob upornost češkega naroda, kakor si jo je že več avstrijskih državnikov. Čez malo mesecev bode že vedel, da Čehi niso Rusini, da bi pustili, da bi kdo ž njimi pometal.

V Ljubljani, 10. septembra.

Volitve v Dalmaciji. V soboto so bile v Dalmaciji v kmetskih občinah volitve za deželni zbor. Voljenih je deset pristaev hrvatske narodne stranke, trije pravaši in pa sedem Srbov. Srbe so pri volitvah podpirali tudi Italijani. Pravaši so zgubili dva mandata, hrvatska narodna stranka in pa srbska stranka dobili sta po jednega. Veselo je pri teh volitvah to, da se Italijanom niso posrečile nakane v zaderskem okraju. Misliši so si izkoristiti razkol med Hrvati in postavili kandidata. Veliko ni manjkalo do njih zmage. Upamo, da bode to stresnilo Hrvate, da se bodo manj prepričali med seboj. Želeti bi pa tudi bilo, da bi Hrvatje in Srbi se bolj zblížali in poslednji se vedno ne pajdašili z Italijani. V tem oziru se nam dozdeva, da bi ne bilo napačno, ko bi se po nekaterih hrvatskih listih opustili napadi na dalmatinske Srbe, ker se s tem le tirajo v italijanski tabor. Seveda so tega

Listek.

Tat.

(Povest J. E. Golobova.)

(Dalje.)

Videti Nataško, posrečilo se mu je često, da bi pa bila sama, to se mu ni pripetilo nikdar. V cerkvi, na plesu, kadar sta se srečala na ulicah, povsod so bili ljudje, posebnih sestankov pa si nista naznačala, s tem nista niti govorila, le jedenkrat se jima je naključilo daljše svidenje. Govorila pa nista mnogo in še to le o vsakdanjih predmetih: o setvi, o sejanji krompirja, o tem da se je otelila krava. No Aleški je bilo prav dobro, ni imel nikakih nemirov, nikakih dvomov, vse, kakor dognano . . .

No nastal je mračen čas za Aleško. Mati je jela bolehati, stokala je vedno bolj, vedno teže je vstajala zjutraj molzt kravo, no končno legla je popolnoma. Aleška je postal žalosten. Veselje je minilo, pesni se niso več pele, postal je čmeren, molčec. Gre na polje in dela kaj, pa se spomni suhe, blede matere, ležeče na ležišči, njenih upalih lic, slabega glasu. Da bi mati umrla, tega ni veroval, tudi bi ne dopustil, celo mislil ni kaj takega, no bilo

mu je težko. Anisja kuri mesto materje v peči, Mitrevna z drugega konca sela je prišla bivat k njima, streže materi . . . Vse to je drugačno, življenje se je spremenilo.

Koncem velikega srpanja umrla je Aleški mati. Ležala je v umazani, zakajeni sobi na ležišči na plahtu, pregnjeni čez rženo slamo; pod glavo je imela s platnom preoblečeno podglavnico. Okolu nje stali sta molča Anisja, sosedka, in Mitrevna, šestdesetletna starka, ki je bolnici stregla. Obe sta stali nepremično in pazili natančno, se li ne dvignejo še prsi, se li ne čuje zopet vzdih. Anisji tekli sta počasi po obeh licih dve solzi. Mitrevna je držala v roki mal ogorek voščene sveče in potihoma molila. Sam Aleška je stal od daleč poleg dverij, v rokah držeč čepico; povesivši glavo z razmršenimi vlasmi gledal je neprestano in topo na mater. Poslednje besede materine so bile: „Oh, težko mi je, domačini . . . Z Bogom! . . .“ No Aleška ni slišal teh besed. Mazal je na dvoru voz, da bi šel po snopovje; nakrat pa prilepi Anisja na dvor in začriči: „Aleška! pridi hitro, — mati umira!“ Tu vrže Aleška osnik na tla in gre v hišo, ali mati je že nehala sopstvi.

Suh obličeje je bilo žolto, oči zatisnjene in globoko upale, suhe roke so raztegnjene po truplu.

Aleška gleda in zdi se mu, da se velike sive oči sedaj pa sedaj odprejo nakrat, da se roka pomaje in se začuje hripavi materni glas: „Aleša, daj piti.“ Poslednja dva tedna slišal je mnogokrat te besede in mnogokrat jeji je podal stari vrček z vodo. „Pa vender ni umrla?“ misli si Aleška. „Kaj bo umrla? Živa je bila, sedaj pa je umrla. Ne izpregonori, ne, ne izpregonori več, ne diha . . . ne gleda . . . To pomeni, da je umrla . . . Nič se ne gane . . .“ Te misli so nastale tožno in polagoma v glavi Aleške, kakor da bi vsake izmed njih kaj zadrževalo. Aleška stori dva koraka in sede na klop, ne da bi odložil čepico iz rok. Ni se mu zdelo strašno, iti k materi, a vender se mu ni kaj zdelo, nekaj mu je branilo, stopiti v stran. „Mrtva je sedaj . . . Pokopali jo bodo . . . v cerkev jo ponesejo,“ jele so mu siliti misli na dan.

„Umrla je. Bog jej daj večni mir in pokoj!“ izpregonorila je Mitrevna. Stopila je k prednjemu voglu, prilepila kos sveče k stari podobi, poklenila in, križaje se, naredila tri poklone. Anisja je tisto vzdihovala in si otiral solza s koncem glavnega robca.

„Ti ne žaluj, Aleša,“ — nadaljuje Mitrevna, — „ne tuguj. Kaj pa bo z nami? — Vsi bomo pomrli, to je volja božja. Vsi moramo pomreti, vse

tudi mnogo krivi Srbi, ki kaj radi kažejo svojo animoznost do Hrvatov.

Narodnost in socijalni demokratje. Kakšno stališče so zavzemali socijalni demokratje zastran celjske gimnazije, je znano. Te dni je bil na Dunaju shod čeških socijalistov in se je na tem shodu govorilo mej drugim tudi o volilnem gibanju na Dunaju in o češki šoli. Vodja čeških delavcev Nemec je naglašal, da morajo Čehi zahtevati na Dunaju češko javno mestno šolo. To bodo pa le dosegli, kadar bodo posegli socijalni demokratje vmes. To je nov dokaz, da socijalisti niso povse indifferentni v narodnih ozirih in da njih nasprotiani v tem oziru nalač pretiravajo njih internacijskim. Posebno socijalni demokratje niso nasprotiani narodne jednakopravnosti, torej nam v narodnem oziru niso nevarni. Seveda ž njih gospodarskim in socijalnim programom se mi ne moremo strinjati. Njih borba za občno volilno pravico je pa zlasti velicega pomena za dunajske Čehi, ker postanejo važen političen faktor, kadar bodo tudi volili zavedni češki delavci.

Občinske volitve v Zagrebu. Na veliko veselje vladne stranke je razpor mej obema hrvatskima opozicijama vedno večji. V kratkem bodo volitve v mestni zbor in stranka prava je izjavila, da bodo postavila svoje kandidate, kajti z obzoraši, ki jo po svojih glasilih vedno napadajo, se noče več pajdašiti. Dobiček bodo od tega imeli pač le vladni pristaši, kajti letos najbrž nobeden član opozicije ne pride v mestni zbor.

Kossuth Skrajna opozicija na Ogerskem rabi vsako priliko, da kaže svoje košutovstvo. Sedaj je v Czegledu izpraznjen državnozborski mandat, ker je umrl grof Gabriel Karolyi. Skrajna opozicija je postavila za kandidata Franca Kossutha, če tudi je ta že državni poslanec in je ta kandidatura le prazna demonstracija. Czegledci so baje tako navdušeni za Kossutha, da ga bodo zopet volili, ko bi tudi njih mandata ne vzprejel. To bodo baje tako dolgo ponavljali, da bodo ta mandat vzprejel in tega, ki ga ima sedaj, odložil. Vse je pa le manever skrajne levice, ki želi, da bi se o Kossuthu vedno govorilo, da se manj pozabijo revolucionarni nazori njegovega očeta.

Boj proti socijalnim demokratom. Ker ni dosti upanja, da bi na podlagi občne volilne pravice voljeni državni zbor vzprejel kake izjemne zakone proti socijalistom, bo pruska vlada poskusila svobodo omejiti s pomočjo deželnega zборa. V deželnem zboru pa imajo reakcijonarne stranke več upliva, posebno protestantski konservativci so v deželnem zboru močno zastopani. Ti so pa vsi jako nasprotni socijalnim demokratom, odkar se je začel razširjati socijalizem tudi mej delavci pri grajsčinah. Pruska vlada že pripravlja zakon, s katerim se bodo bolj omejila društvena svoboda. Pravega uspeha pač ne bodo dosegli, javna agitacija se bodo zopet premenila v tajno in po skušnjah je ta še nevarnejša. Pretenje nemškega cesarja socijalistom, tudi ni imelo zaželenjene upliva. Nekateri njih listi šele sedaj posebno ostro pišejo proti Hohenzollerjem in zlasti v kaj neugodnih barvah slikajo Viljema I.

gremo po isti poti. Oh, Oče nebeški! žal, da si sedaj ti osamel. Pa kaj hočeš? Bog ve za vse, božja volja je. Vsi bomo pomrli, vse b mo tam. A tožiti ni treba: greh je. Ne žaluj.“

„Pa veš, kaj ti je sedaj misliti: treba pokopati, — oskrbeti pogreb, iti k popu,“ — reče zopet Mitrevna, pomolčavši nekoliko. Imaš denar?“

„Imam,“ odgovori Aleška.

„Mnogo?“

„Rubelj dvajset.“

„To je vse? Koliko pa je imela mati, veš?“

„Ona ni imela nič . . . Ko je legla, peljal sem četrti rži in jo prodal za štiri rublje in jedno grivno. Kupil sem pud soli, vzel brezove smole in mazila pri Trifoniči, kakor mi je velela; zdravniku sem dal pol rublja, in prišel je drugič, bil je užajlen, tako, da mi je ostalo rubelj in dvajset . . .“

„Rubelj dvajset je premalo. Za rubelj dvajset ne pokopljš. Morda nimaš niti desk?“

„Ne.“

„No, glej, treba iti po deske. Tesarjem ne moreš dati za krsto manj, kot pol rublja. Zopet popu: beda, on zahteva tri srebrnike; sveče. Pridejo ljudje, treba obed. Kupiti moraš vsaj četrt žganja, to bi bilo že rubelj trideset, pogače, vsaj dva hleba popom, kutje,* medu,

* Jed iz riža in rozin pri pogrebšini.

Stöcker. Socijalistični „Vorwärts“ objavlja sedaj pisma nekaterih konzervativcev, katera je dobil od bivšega urednika „Kreuzzeitunge“. To pismo bo spravilo na dan marsikatere za konzervativce malo neprijetne stvari. Največ pozornosti je vzbudilo neko pismo bivšega dvornega propevnika Stöckerja nekemu politiku. V tem pismu priporoča Stöcker, sejati neslogo mej cesarja in knea a Bismarck, da pa morajo vse tako narediti, da cesar ne bode nič zapazil, od kod to izvira. — To pismo je pristno, tega ne more tajiti tudi Stöcker sam. Sedaj je jasno, da je Bismarck bil le žrta intrig konzervativne stranke. To pismo je pa malo razumljivo za cesarja, ker je iz njega vidno, da se cesar Viljem II., kateri hoče kar sam zapovedovati, vender da le rabiti za orodje konzervativnim plemenitnikom, ki znajo vladarjevo oblast dobro izkoristiti v svoje namene. Govori se, da ni bil le Bismarck, temveč tudi grov Caprivi žrta tachig intrig in da se ruje že proti Hohenlohu.

Dopisi.

Z Bledu 7. septembra. Sezona bliža se svojemu koncu, tujiči jeli bodo odhajati in prišel bodo zopet čas, da se malo oddahnemo. Premišljevali bodoemo v dolgih zimskih večerih, kako je bilo v preteklem poletju in kaj bodo treba vse storiti, da bodo v prihodnje bolje. Bilo je že več dopisov v „Slov. Narodu“, v katerih se nas je opominjalo na to in ono, kar bi bilo potrebno, a se ne nahaja. Resnično, mnogo, mnogo je še treba: le vpraša se, če nam bodo mogoče to tako kmalu doseči. Gotovo se bodoemo trudili, da to vse dosežemo in reči smemo, da smo se že dalj časa za vse, na kar se nas je opominjalo, prizadevali, a žali Bog, dosegli nismo še. Pač težavno je pri nas delovati, delovati ne le v korist posameznika, temuč v korist vsega naroda. Pravi slovenski rojaki bodoemo mogli le tedaj reči, da smo za naš kraj kaj storili, če bodoemo dali Bledu popolno slovenski značaj, sicer pa ne, naj stoji na obali našega jezera še toliko krasnih vil, naj so naše ceste še tako snažne, naj je še toliko senčnatih šetalnišč ter naj godba svira še tako milo. Da, lahko je pisati, ali storiti kaj je težavno. Koliko imamo ljudij, ki imajo dobro voljo, a so odvišni. Mnogo jih je, ki so nam nasproti. Peščica le je odločna ter za delo pripravljena. Reči moramo, da je sploh ves naš okraj zelo zapuščen, ker nima poslanec. Jednega naših poslancev nismo videli nikendar, kako mu moremo torej potožiti naše gorje. Drugi poslanec naš ni bil zmožen več, da kaj deluje za nas. Ali se nam odpró pač oči, da izvolimo v bodoče može, kateri bodo mogli in hoteli delovati nam v prid? Vgnezdilo se je v našem okraju neko posebno pleme, katero nam je bilo do danes gotovo le na škodo. Kako se bodoemo varovali proti tej vrsti ljudi? Kdo nam bode stal na strani? — Brali so čitalci „Slovenskega Naroda“ o poštnem pečatu blejskem. Res čudno, da imamo pri nas dva pečata, nemško-slovenskega in pa samo nemškega. Nas je bodlo že dolgo časa to v oči in v občinskem uradu bilo je to že na dnevnom redu. Vložila se je že pritožba, a odgovora ne zvedo še do danes blejski može. Nikakor pa ni res, da se pri nas rabi nalač nemški pečat. Dela je tu v veliki sezoni obilo in ni možno shajati samo z jednim pečatom. Ker pa je jeden obeh samo nemški, se mora torej pri tej priliki rabiti slednji. Toliko v obrambo našega poštnega upravitelja, kateri je značajan in zaveden mož. Vedi pa slovenski svet, da

imamo pri nas še mnogo hujših stvari, katere je treba in jih tudi hočemo odstraniti. Pošiljajo nam uradnike, kateri so slovenščine popolnoma neveči. Dobili smo geometra, koji slovenščine nič ne razume ter se mora pri svojem poslovanju posluževati tolmača. Res bi skoraj mislili, da smo na Pruskom. Naši priprosti kmetje pa so le uvideli, da tako ne gre dalje. Uvideli so naši blejki kmetje, da se jim godi krivica ter da imajo popolno pravico zahtevati, da pride na to mesto mož, ki je njih jezik zmožen. Vložili so pritožbo ter pričakujejo, da se tej zahtevi njihovi ugodi. Možno, da so druge občine z dosedanjim zadovoljne, morda je Radovljicu to prav, a nam pa ni! — Vsakemu svoje! Še jejen kamen mi leži na srcu in ne morem drugače, da ga odvalim. Lahko bi se bilo že to popravilo, pa ni se še. Zakaj se ni, mi ni znano, ali pa nočem, da rečem. V Radovljici lesketa se nad nekim uradom napis „k. k. Bezirks-Gerichts-Adjunkten Kanzlei“. Slovenskega napisa tu zastonji iščeš. Morda je na drugi strani, da bi bilo treba desko obrniti. Če je temu res tako, potem bi bili vendar Radovljican že to lahko storili. Toda nekateri ovčice so zelo krotke ter jim je vse jedno, če imajo tudi kineške napise, kaj pa še le tako milo doneče nemške, saj so vendar stokrat in še večkrat lepsi kakor pa „kranjski“. Toliko za danes v prevdarek našim rojakom!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. septembra.

— (Deželna znamenitost) je sedaj deželna hiša na Turjaškem trgu. Samo ne vemo, je li za starinoslovce bolj zanimiva ali pa za deželne očete. Deželni zbor je odločil 14.000 gld. za njena pravila. Strokovnjaki, ki so to podrtijo pozneje pregledali, iznenadili so nas z zanesljivo trditvijo, da bodo poprave stale najmanj 50.000 gld. Zategadelj smo v sobotnem listu obširno razložili, da ne kaže te deželne hiše popravljati, pač pa da jo je v interesu deželnih financij treba podreti in nadomestiti z novo stavbo. Dela in popravila se pa vendar-le naprej in naprej. Dve tretjini poslopja sta odločeni, da se podreta, tretja tretjina pa, stoeča proti Turjaškemu trgu — naj ostane. Sedaj pa vabimo vse domačine in tuje, naj gredo pogledat, kaj deželnemu odboru tako na senci leži. Stene so ravno otrebljene, da se lahko vidi krasen material, katerega je treba — po mnenju deželnega odbora — obdržati „in perpetuum memoriam“. Zmašilo zraven zmašila, zamašilo zraven zamašila! Je li bil to nekdaj gospodski hlev, čigar „arkade“ so tu zamašene, mi ne vemo, ampak starinoslovci utegnejo to potrditi. Vsak vinar, ki se vtakne v takšno zidovje, je v vodo vržen. Ali deželnega denarja menda ni prav nič škoda. Ker se podre ostalo poslopje, smemo le radovedni biti, kaj naj stavitelj devetnajstega stoletja prizida k staroveškemu delu, ki se bode zakrpučal, da bode vse vkupe imelo kaj lica? Čudimo se modrosti meročavnih faktorjev. Ali ni bolje, poprej odjenjati in žrtvovati, kar se je doslej potrosilo, nego li še nadalje zapravljati denar za nič, nič in tretjič nič?

— (Cestni prah) Piše se nam: Kako „brez glave“ se škrope ulice, videti je iz tega, da se

Dalje v prilogi.

nekaj, tje nekaj sem, pet jih gre ob najugodnejem slučaju.

„Kaj praviš? Pet! To je preveč, kje jih dobi?“ odvrne Anisja.

„Kako pa ti misliš, mati? Kaj jaz ne vem? Saj nisem pri prvem pogrebu. Petorica gre računaj, kakor hočeš.“

„Pa kje jih bo dobil?“

„Kaj to? Dobiti jih treba. Ti, Aleška, čuješ, dobi jih naravnost deset. Z manjšo svoto ne izhajaš: popu tri, pogreb pet, — je osem, čez devet dñij treba panibide, čez šest tednov zopet sv. mašo, —“ tako je nadaljevala naštevati Mitrevna. Aleška sedi in molči.

„Kaj pa, Aleška, kaj boš storil?“ reče Anisja, ko je utihnila Mitrevna.

„Kaj?“ vzdigne Aleška glavo.

„Kje boš dobil denar, pravim?“

„Denar? Kje ga dobiti? Rž bi se prodala, pa še ni namlačena.“

„Imaš li mnogo rži?“

„Dobrih šestnajst sem je nabral. Pet kop sem jo omlatil, dala je po osmini; četrt sem je posejal, četrt prodal, ostalo pomlel.“

„Kako vender? a? Imate kaj ovac, ne?“

„Imeli so ovce, Mitrevna,“ reče Anisja, „ali Anjutko, sestro njegovo, oddali so na Krasno goro

in pokojnica je prodala vse. Bilo je pet starih in štiri mlade, dobre ovce.“

„Da, prodali,“ pritrdi Aleška: „za svatbo“.

„Kaj pa hočeš sedaj? Prodaš kravo? Kdo pa jo sedaj kupi, — na kmetih so težave.“

„Burčik bi jo morda vzel, seveda za polovično ceno. Morda bi jo kupil še kdo?“

„Morda bi jo kupil kdo ali čakati ne moreš: sedaj treba iti po desk, od tod do vasi in nazaj je 14 vrst, Bog daj, da do noči opraviš. Jutri napravi krsto, naprosi duhovnika in pokoplji. Jutri je nedelja, torej zopet naravnost k službi božji. Veš ti, Aleška! Škoda je tratiti čas, stopi k Burčiku, drugam ne moreš, in prosi ga za desetko do Pokrova; omlatiš rž — vrneš. Ako bi ne dal, naj vzame kravo. Kaj pa hočeš? Bog je nad nami vsemi, Gospod, budi volja tvoja! Tako, dragi moj. Za te treba poskrbeti, — ti si tako sam. Iди, idi, nama pa treba preobleči pokojnico. Ti, Anisjuška, ti pa idи k sosedom in povej, da je umrla, ter reci, naj pridejo pomagat. Tu se vidi, da moramo urejati brez njega, — kaj pa on zna? Omara je zaprta. Aleška, ali veš, kje je ključ? Da, da! Na božnici! Tudi jaz vem, a sem pozabilna. Srajce treba, prta, vse, kakor biti mora. Ti pa hiti, ne obotavljam se. Ne žaluj, kar je, to je. Gorja ne odvrneš. Oh, oh-ho!“

(Dalje prih.)

včeraj, ko je bil velik semenj v Ljubljani in vse polno tujcev, Poljanska cesta, koder je bil veliki promet, posebno z živino, niti škropila ni, tako da je bilo prahu vse belo. Isto tako je bilo na konjskem sejmišči. Ali ne bi moral mestni magistrat skrbeti, da se ravno ob tržnih dneh že zjutraj do 7. ure ceste, koder je toliko prometa, do dobrega poškropé? Kaj ni tu nikakega nadzorstva za gospode od vodovoda?! — Od druge strani se nam piše: Tacih cestnih pometačev gotovo nobeno drugo mesto nima, kakor pri nas. Kjer se ti brskači počajo, povsodi vse hiti okna zapirat, kajti ko začnejo ti može kosit s svojimi metlami, se pred njimi in za njimi kadi in praši, da je groza; jeden nosi pač škropilnico seboj, a je navadno prazna; če jo izjemoma jedenkrat napolni, škropi tako varčno, kakor bi imel vino v nji. Ali res ni nikoga, da bi včasih malo si ogledal te možake, ki kako robato protestujejo, ako se kdo iz občinstva vtika v njih delokrog. Sploh pa ne vemo, zakaj se škropilci mestnih ulic in cest tako skrbno ogibajo trotovarjev?

— (Glas iz občinstva.) Čez leto dnij že je ljak pri železnem vodnjaku pred južnim kolodvorom zamašen, tako da voda pluska čezenj in škropi na mimogredoče. Ali se ne bi moglo mestni policiji naročiti, da tudi take stvari naznani pristojnim organom, ki naj potem tudi svojo dolžnost store, da jih ne bo treba zaradi vsacega nedostatka v časopisih drezati.

— (Začetek šoli v „Glasbeni Matici“.) Opozorjamo še jedenkrat na naznani „Glasbene Matice“ o XIV. šolskem letu, mej današnjimi inserati.

— (Povozil) je včeraj fijakar Ivan Černe na Dunajski cesti kubarico Marijo Herman, ter jo na levi roki poškodoval.

— (Vreme.) Po skoro štiri tedne trajajočem suhem in deloma prav vročem vremenu je včeraj proti večeru bilo nekoliko blagodejnega dežja, ki je okrepljal zemljo in polja. Seveda ga je bilo — vsaj pri nas — pre malo, mogoče pa, da so ga drugod imeli kaj več, kar je le želeti, kajti suša na polju je postala že prav huda in poljskim pridelkom škodljiva. — Danes je nebo zopet jasno, kakor ribje oko.

— (Lastovke odhajajo.) Točno ob navadnem terminu zapustile so nas zopet lastovke, prijazne naše sostenovalke v poletnem času. Že v soboto in v nedeljo zbirale so se v večjih množinah na višjih poslopjih, posebno na cerkevih stolpih; danes pa ni videti nobene več. Zapustile so nas in se presele v južnejše kraje — znamenje, da se bliža jesen.

— (Na včerajšni semenj) se je prignalo 1115 konj in volov, 490 krav in 122 telet, torej vkupe 1727 glav. Kupčija je bila sploh živahnja, ker je bilo dokaj kupca došlo. Cena ni bila tako visoka, kakor na zadnjem semnji.

— (Osobne vesti.) Okrajinom zdravnikom II. vrste pri političnih oblastih na Kranjskem je imenovan okr. zdravnik II. vrste v Tolminu dr. Bro-nislav Gallasch.

— (Iz Sodražice) nam piše prijatelj: Streljanje na samonemške poštne pečate je že precej potiabilno. Nekaj poštnih uradov se je poboljšalo, ter si omisli počete z dvojezičnim napisom, nekaj jih je pa vkljub vsem očitanjem trdovratnih. In kaj menite, kje se rabi še sedaj samonemški pečat? „Nieder-dorf bei Reisnitz“ je ona vas, kjer cveto rožice blaženi nemščini. Seveda, Dolenja vas ni v „deželi lončev sūhi robe“, ampak tam gori v „rajhu“ in lončarji razumejo in govore le nemški.

— (Vpis novih firm) Pri dejelnem kot trgovinskom sodišču v Ljubljani sta se vpisali v zadružni register firme „Konsumno društvo delavev firme Albert Samassa, registravana zadruga z omejenim poroštvtom“ (nemški) in „Posojilnica v Radovljici, registravana zadruga z omejenim poroštvtom“.

— (Veselica v dober namen.) Kakor čujemo, nameravajo slovenski akademiki novomeški prirediti koncem tega meseca na korist podpornima društvoma za slovenske visokošolce na Dunaji in v Gradci. Narodni krogi po Dolenjskem se za to lepo, hvalevredno podjetje jako zanimajo.

— (Nova čakalnica) se bode po predlogu generalnega ravnateljstva državnih železnic zgradila pri postajinem poslopju v Ribnici. Dotični načrti so se že predložili, da jih oblastvo potrdi.

— (V bolnico usmiljenih bratov v Kan-diji) poleg Novega mesta je bilo vzprejetih v mesecu avgustu 41 bolnikov, od prejšnjega meseca jih je bilo ostalo 31, skupaj jih je bilo torej 72. Izmej teh je bilo odpuščenih 33 ozdravljenih, 11 z zbol-jšanim zdravjem; umrla sta 2, kot neozdravljen pa je bil odpuščen 1 bolnik.

— (Regulacija Save) Dela pri uravnavi Save vse struge od Tacna do sv. Jakoba so v posled-

njem času pri ugodnem nizkem stanju vode prav dobro napredovala. Dne 7. t. m. popoludne se je odprl nad kilometr dolgi in 17 metrov široki prekop pri Gameljnih. Navzoči so bili voditelji regulacijskih del gg. c. kr. stavbinski svetnik Svitil, nadinžener Böltz in inžener Bloudek, zastopnika podjetja Knez in Zupančič in mnogo gospodov in tudi dam. Vsa družba se je odpeljala v treh čolnih od Tacenskega mosta navzdol do mesta predora, oddaljenega kakor dva kilometra. Ko so se vsi razpostavili na določenem mestu, se je prekopal zadnji, pol metra široki del ostale zemlje in voda se je vliila v novo skopano strugo. Fotograf Müller je naredil dve podobi, predstavljajoči ta važni moment. Z dovršenjem prekopa pri Gameljnih se bode mnogo sveta zopet pridobile nazaj in se je zabranilo daljno opustoševanje 500 metrov dolgih obrežnih zemljišč. Stroški regulacije te proge znašajo 740.000 gld.

— (Premovanje konj) se je nadaljevalo dne 5. t. m. v Kamniku in dne 6. t. m. na Vrhniku. V Kamniku so dobili premije za kobile z žrebeti: Anton Plahuta iz Lahovč 35 gld., Janez Čepul iz Potoka 20 gld., Janez Dežman iz Lahovč, Andrej Mejada iz Komende, Matija Podboršek iz Zagorice, vsak po 15 gld., Janez Kepič in Valentia Gradišek iz Trzina srebrni svetniki; za mlade kobile: Janez Urh iz Vrpolj 25 gld., Anton Louvac iz Moravč 20 gld., Jožef Ovčák iz Repenj 15 gld., Janez Nevez iz Preserja in Janez Lap iz Žej, srebrni svetniki; za žrebice: Anton Plahuta iz Lahovč, Mihael Zenzlikar iz Kosez po 10 gld., Jernej Slabnik iz Gorajega Tuhinja, Primož Ovel iz Trzina in Anton Červinc iz Potoka srebrne svetnike. — Na Vrhniku so dobili premije: Za kobile z žrebeti: Franc Mrak iz Plesivce 35 gld., Janez Artač iz Brezovice 20 gld., Franc Ovcen iz Podsmreka, Jurij Meden iz Begunj, Andrej Marinka iz Notranje Gorice po 15 gld., Pavel Knešar iz Sinje gorice in Janez Počivalnik iz Ljubljane srebrne svetnike; za mlade breje kobile: Franc Remškar iz Loga 25 gld., Janez Jeraj iz Sinje gorice 20 gld., Jurij Meden iz Begunj 15 gld.; Martin Pirc iz Matene in Pavel Petkovšek iz Višnike, srebrne svetnike; za žrebice: Karol Artaj iz Notranje gorice, Andrej Petelin iz Kamnika po 10 gld.; Janez Počivalnik iz Ljubljane, Franc Majdič iz Logatca in Janez Lokar iz Horjul, srebrne svetnike.

— (Utonil) je minuli petek v bleškem jezeru blizu vile Jadovsky 14letni posestnik sin Anton Hudovernik iz Zgornjih Gerij. Kopal se je v družbi nekaterih tovarišev v jezeru. Ko se je Hudovernik začel potapljati, klicali so dečaki na pomoč. Prihitali so nekateri možaki, ako so po daljšem iskanji utopljenca našli in izvlekli iz vode, bil je že mrtev.

— (Goldinarskih bankovcev) je bilo po zadnjem uradnem izkazu koncem meseca avgusta samo še 2,184.965 v prometu. Od meseca julija lanskega leta se je torej vzelo iz prometa in uničilo 55,698.396 goldinarskih bankovcev. Kakor znano, izgube s koncem tekočega leta veljavjo.

— (Zdravstveno stanje.) V Dolži, v Šmihelski občini na Dolenjskem, je zbolelo v poslednjih dneh 12 oseb za legarjem. Storilo se je vse potrebno, da se prepreči razširjevanje bolezni.

— (Vojaska vest.) Kakor smo že poročali, pridejo štab in štiri baterije div. topničarskega polka štev. 7 iz Ljubljane v Gradec. Od zdaj v Gradcu dislociranih baterij div. topn. polka štev. 8. pride jedna baterija v Radgono, jedna pa v Gorico.

— (Volilski shod v Sežani) bode v smislu dogovora poslanec gg. dr. Gregorčič in grofa Alfreda Coroninija v soboto, dne 14. t. m. ob 3. uri popoludne v prostorih Guliceve gostilne.

— (Velika narodna veselica v Solkanu) ki je bila namenjena na minulo nedeljo, se je zarad posebnih razmer preložila na nedeljo dne 15. t. m. Udeležba utegne biti tako mnogobrojna, ker se poleg „slovenskega brahnega in psvskega društva“ iz Trsta in „Tržaškega Sokola“ udeleže slavnosti tudi še druga društva.

— (Konfiskacija) Sobotno večerno izdanje „Edinstvo“ je zaplenilo državno pravduščvo zaradi notice „Goriškim Slovencem v pomislek“, ki je bila doslovno ponatisnena iz poslednje nezaplenjene številke „Soče“.

— (Gozdni požar.) Nasproti eraričnemu gozdu Siana pri Pulji je nastal gozdni požar, ki je uničil šest oral gozda. Na pomoč prihitelo gasilno društvo iz Pulja je pogasio ogenj.

— (Novele „Soror Pia“) katero je spisal dr. Ivan Tavčar, je prijavil v nemškem prevodu Fr. V. „Agramer Tagblatt“ v številki od minule sobote. Kakor znano, je bila „Soror Pia“ že prej jedenkrat preložena na nemški jezik in je izšla v podlistku rajnke dunajske „Tribüne“.

— (Nov trg v Zagrebu) Mestni zastop zgrebski je sklenil, da se najlepši prostor v Zagrebu, namreč mej državnim kolodvorom in kemičnim laboratorijem imenuje „Trg Franja Josipa I.“ Na trgu bodo javni nasadi, v sredini pa vodom, na obeh straneh trga se bodo nasadili lipovi drevoredi. Prazna stavbišča se bodo gotovo kmalu zgradila z lepimi palčacami.

— (Iz raznih toplic.) Na Bled je prišlo od 15 do 31. minulega meseca 287 osob v toplice. — V Krapino je prišlo do 4. t. m. skupaj 3183 osob; v varaždinske toplice 2928 osob.

— (Ustanove za kmetijske šole) Poljedelsko ministerstvo je podelilo štiri ustanove za slovenske učence iz Istre, ki se uče na slovenskem oddelku kmetijske šole v Gorici in na kmetijski šoli na Grmu. Za prvo šolo sta odmenjeni dve ustanovi po 100 gld., za poslednjo dve ustanovi po 120 gld. Pravico do teh ustanov imajo sinovi isterskih vinogradnikov, ki so spolnili 16. in niso prekoračili 24. leta ter so z dobrim uspehom dovršili vsaj ljudsko šolo. Prošnje je uložiti do 20. septembra namestištvu v Trstu.

— (Razpisane službe) Na jednorazredni ljudski šoli v Brauske-Kalu mesto učitelja in voditelja z letno plačo 450 gld., funkcijo priklado 30 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 1. oktobra okr. šolskemu svetu v Krškem. — Pri okr. sodišču v Kranju mesto sodnega službe. Prošnje do dne 9. oktobra predsedstvu deželnega sodišča v Ljubljani.

* (Praznovanje 300. predstave „Prodane neveste“ v češkem narodnem gledališču) V kratkem bode Smetanova opera „Prodana nevesta“, ki si je v poslednjih letih pridobila toliko slave, dospela v Pragi do 300. predstave. Tem povodom se namerava prirediti splošna narodna slavnost po vsi Češki. Vsa pevska in dilektantska društva naj bi priredila slavnostne predstave, katerih čisti dohodek bi bil namenjen za češko slovenski etnografski muzej.

* (Stanje vode v Dunavu) je izredno nizko vsled suše in so za brodarstvo nastale velike težave posebno na Spodnjem Dunavu.

* (Novo razstrelivo.) Neki kemik v Washingtonu je baje izumil novo razstrelivo, katero imenuje joveit. Ta nova tvarina se ne užge na plamen in je v vsakem oziru manj nevarna nego dinamit, poleg tega pa je tudi cenejša. Skršuje, ki so se delale z novim razstrelivom tudi pod vodo, so se obnesle prav dobro.

* (Velika nesreča pri zgradbi hiše) se je pripetila v Pečuhu. Podrla se je hiša odvetnika dra. Kerekija, katera se prezidava in je bilo pod razvalinami zasutih 34 delavcev, izmed katerih so več mrtvih že izvlekli.

* (Najden zaklad) Občina San Quirico pri Genovi je dala svoji občinski hiši prizidati nov trakt. Pri zgradbi se je našla v zemlji lončena posoda, v kateri je bilo 1800 starinskih zlatov, ki se samo po vrednosti zlata cenijo na kakih 25.000 lir. Kmalu potem so našli delavci še jedno manjšo posodo, v kateri je bilo 200 tacih zlatov.

* (La bête humaine) V Tiqneuxu pri Rennestu se je zgodilo grozno hudodelstvo. Bivši litograf 19letni François Gravez je na ulici napadel neko 12letno deklico in jo na grozovit način začkal, potem se pa sam ovadil orožnikom. Našlo se je pismo, v katerem je morilec že v naprej povedal, da bo koga umoril. V pismu pravi, da bi najraje umoril kako žensko in jo okradel in da mu ni nič zato, če ga ujemo, češ, da bo potem vsaj preskrbljen za vse svoje življenje. Ko je rečeno deklico zagledal, jej je najprej vrgel vrv okoli vrata in ji na to zabodel nož v tilnik, potem jo je obrnil in jej prerezel vrat.

* (Tetovirana aristokracija) O ukusu se ni moči prepričati, to je znano. Zategadelj je tudi s primernim respektom vzeti na znanje, da je zavladala na Angleškem modu, ki veleva, da si morajo aristokratje tetovirati svoja preblagorodna telesa. Velika večina članov lordske zbornice je že tetovirana; na njihovi koži se vidijo neizbrisno zapisane začetne črke njih imen, vidijo se grbi in orožja v raznih barvah. Neki kraljevski princ ima na podplatih prav umetniško narejeno sliko, neki poslanec pa je dal sebi, svoji ženi in peterim svojim otrokom v kožo popolno ime in adreso. Kakor rečeno, o ukusu se ni moč prepričati.

* (Obleka za dva milijona goldinarjev) Kakor je priobčil soprog pevke Adeline Patti, gosp. Nicolini v listu „Chicago Indicator“ je stata obleka, v kateri je nastopila slavna diva poslednjikrat v Chicagu v operi „Traviata“, okroglo sveto 200.000 funtov sterlingov, ali dve milijonov goldinarjev. Na obleki je bilo do 3700 dragocenih kamnov, izmed katerih so najmanjši tehtali po šest karatov.

**Slovenoi in Slovenke! ne zabitte
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Darila:

Mestnemu magistratu ljubljanskemu došli so za one, ki so bili po potresu prizadeti, še sledeči darovi: Moško pevsko društvo v Ottakringu na Dunaju kot čisti dobiček v ta namen prirejene koncerta (po dru. pl. Glowackem) 121 gld. 65 kr.; administracija časopisa „Narodni Listy“ v Pragi nadaljnjo zbirko 9 gld. 87 kr.; grafica Gabrijela Pejačević v Zagrebu 5 gld. 15 kr.; administracija časopisa „Neues Wiener Journal“ nadaljnjo zbirko 3 gld.

Književnost.

— Pesnik Josip Pagliaruzzi - Krilan. — Deset let je že preteklo, kar je legel v prijaznem Kobaridu na Goriškem k večnemu počitku nadpoln mlad pesnik — Krilan, ki je bil postal ljubljene slovenskega čitajočega občinstva. Njegove ljubke liriške pesmi, pa tudi romance in balade so kazale velik talent, ki je veliko obetal svojemu narodu. Ali: „Slovenec nima sreče, kar dá mu, hitro spet mu vzame čas!“ — zgodilo se je tudi tu. Za svojima bratoma šel je tudi on nepričakovano v grob. Vsa Slovenija je plakala na izgubi tega mladega svojega ljubljence. — Glavni dedič g. Anton Klobučar je leta 1887. izdal prvi zvezek Krilanovih poezij, katere je pozdravil slovenski narod z oduševljenjem. Obljubljen je bil še drugi in tretji zvezek, ali nismo jih dočakali. Zdaj pa jih venderle dobimo. „Goriška tiskarna“ A. Gabršček je odkupila od glavnega dediča vse spise, katere izda v znani „Slovenski knjižnici“. Vsi spisi so proračunjeni nekako na pet snopičev, štiri pesmij in jeden proze; pesmi izidejo v dveh dvojnatih snopičih, proza pa v jednem, kateri priobči tudi životopis in sliko pokojnega pesnika, ljubljence goriških Slovencev. Na tak način dobimo vsega Krlana za 75 kr., dočim je samo prvi zvezek stal 1 gld. Zdaj se lahko razširijo Krilanovi spisi v najrevnejšo kočo — in to bo najlepša proslava desetletnice njegove smrti. Opozorjam, da tako ceno dobé te spise le naročniki „Slovenske knjižnice“, v knjigarnah pa bodo precej dražji. Zato svetujemo vsem imovitejšim rojakom, naj podpirajo ta književno podjetje, ki je zelo ceno, nameč s poštino le 15 kr. za vsak snopč, obsežen povprečno 6 pol. Doslej je izšlo že 41 snopičev. Izhaja v imenovani tiskarni 15. dan vsakega meseca.

— Sokolska koračnica za klavir uglasbil Fr. Knobloch, za citre sestavil Jos. Petritz. Založil J. Giontini v Ljubljani. Cena 40 kr. V pravljici vnanji obliki iz dobro znane tiskarne J. Eberle na Dunaju je ravnokar izšla ta priljubljena koračnica, po kateri bodo gotovo radi segli vsi slovenski citarji. Znani ljubljanski učitelj citer je postavil koračnico prav efektno in ne pretežko, da je pristopna vsakemu količkaj spremnemu igralcu, kar bodo gotovo pripomoglo k temu, da se hitro razširi v krogih priateljev citer.

Brzojavke.

Dunaj 10. septembra. V novem ministerstvu ostane izmej sedanjih ministrov jedino grof Welsersheimb. Sestavilo se bode ministerstvo novih mož. Poročilo, da se osnuje komunikacijsko ministerstvo, je neosnovano in Bilinsky ne postane minister. Tudi Bobrzynski ne bode minister. Grof Thun je prišel na Dunaj, govorise, da pridejo tudi namestniki in deželní predsedniki drugih kronovin, da se bode B deni ž njimi posvetoval.

Dunaj 10. septembra. Včeraj je izšel volilni oklic protisemitov. V njem se hudo napadajo liberalci, ki se poslužujejo najpodlejših sredstev, da bi obdržali dosedanje gospodstvo. Obrotniki se pozivljajo, naj se s studom odvrnejo od stranke, ki jih izkoristi in zaničuje. Ždovski liberalci so mesto zakopali v dolgove in ljudstvu naložili težka bremena. V oklicu se naglaša, da bodo protisemitje tudi še nadalje odrivali žide v gospodarskem in političnem življenju.

Gradec 10. septembra. Ko so žandarji peljali nekega prašičjega tihotapca, napali so jih v gozdu pri Podčetrtrku in arrestanta osvobodili. Zandarmerijskemu vodji so prebili lobanjo.

Belograd 10. septembra. Poročila o ministerski krizi niso osnovana.

Belograd 10. septembra. Arnavti so napali šestdeset krščanskih vasij v Makedoniji in jih oropali. Zloglasni arnavtski vodja Islam Pacana je dne 1. t. m. ubil 4 Srbe in dva ranih. 26 otrok je zgubilo svoje reditelje.

Rim 10. septembra. Holandska vlada se brani izročiti brate Bingen, katere išče zaradi sleparij italijansko sodišče.

Pariz 10. septembra. V tunelu pri Bati-gnolisu sta vkupe trčila dva vlaka in je 20 oseb ranjenih.

Pariz 10. septembra. Napadovalec Rothschildov se imenuje Leon Bolay in je bil železniški uradnik.

Narodno-gospodarske stvari.

— Mestna hranilnica ljubljanska. Znani strokovni list „Oesterr.-Ungar.-Sparcassen Zeitung“ piše o tem našem zavodu: Napredovanje tega mladega zavoda je očitno in kaj veselo; z letom 1894. je završil šele prvo petletnico svojega delovanja in že ima ulog 3.387.952 gld. 30 $\frac{1}{2}$ kr., katera svota se je l. 1893. pomnožila za 466.447 gld. 91 kr., v

upravnem letu 1894. pa za 608.448 gld. 81 $\frac{1}{2}$ kr., pri kateri pomnožitvi pa participirajo vštete kapitalizovane obresti samo z zneskom 119.258 gld. 20 kr. Nesrečna potresna katastrofa, katera je meseca aprila zadela stolno mesto Kranjske in obudila sočutje vsega sveta za prebivalce ljubljanske, bi gotovo zamogla omemiti število ulog v tekočem letu in jih celo zmanjšati; toda tako se ni zgodilo, zakaj mesečni izkaz za junij t. l. izkazuje da je bilo koncem prvega polletja 1895 ulog 3.883.906 gld. 78 kr., da so se torej in sicer tekom prvega se mestra letošnjega leta pomnožile in sicer za okroglo pol milijona goldinarjev. Ker se novih potresov ni bilo in je nastal zaželeni mir, se bodo tudi pri tem zavodu uloge tekom leta še izdatno pomnožile. — Kar se dostaja nalaganja hranilnih ulog, se mora reči, da je izvrstno, kar se vidi iz tega, da je na hipoteke posojenih 2.219.257 gld. 38 kr., občinam 221.213 gld. 2 kr., ponapredščine na efekte znašajo 14.852 gld., menice 59.815 gld. 39 kr., vrednostni papirji so po kursu vredni 419.663 gld., kontokorent pa izkazuje 369.933 gld. 36 kr. Dočim se je lani kontokorentno nalaganje zmanjšalo, v drugih vrstah pa se nalaganje pomnožilo, se je leta 1894. pomnožilo nalaganje vseh vrst; hipotečna posojila so se pomnožila za 398.487 gld. 99 kr. posojila občinam za 47.895 gld. 31 kr., ponapredščine na efekte za 1950 gld., posojila na menice za 12.598 gld. 6 kr., efekti za 67.140 gld. 35 kr., nalaganje na kontokorent za 71.475 gld. 7 kr., in končno se je tudi gotovina v blagajnici od 84.382 gld. 44 kr. pomnožila na 106.859 gld. 35 kr. Upravno leta 1894. je bilo vsled spremnega vodstva v vsakem oziru tako ugodno in sicer tudi glede dobička. — L. 1893. je znašal ves dobiček 7.413 gld. 19 $\frac{1}{2}$ kr., in sicer kupčijski dobiček 6.184 gld. 81 $\frac{1}{2}$ kr., kursni dobiček pa 1.229 gld. 11 kr., l. 1894. pa je bilo vsega dobička 17.025 gld. 49 $\frac{1}{2}$ kr. in sicer kupčijskega dobička 8.686 gld. 24 $\frac{1}{2}$ kr., kateri se je dodal rezervnemu zakladu, in kursnega dobička 8339 gld. 25 kr., kateri se je dodal specijalnemu rezervnemu zakladu. Če se upošteva, da se zadovoljuje ta zavod s skromno dferenco meje obrestno mero za uloge in obrestno mero za hipotekarna posojila, da ima malo vrednostnih efektov in da pri kontokorentnem nalaganju ne dobiva tega, kar plačuje vlagateljem, potem se mora reči, da je letošnji kupčijski dobiček jako lep. Reservi se posebe zaračunjata in sta izvrstno dotirana. Reservni zaklad je donesel 593 gld. 8 kr., specijalni rezervni zaklad pa 123 gld. 11 kr. Ker se je rečeni dobiček dodal zakladom in sta se sama pomnožila, je rezervni zaklad narasel od 13.988 gld. 43 $\frac{1}{2}$ kr. na 23.267 gld. 76 kr., specijalni rezervni zaklad pa od 2.985 gld. 75 kr. na 11.448 gld. 11 kr., obe rezervi znašata torej 34.715 gld. 87 kr., dočim sta znašali v predidočem letu 16.974 gld. 18 $\frac{1}{2}$ kr., to se pravi, da sta se leta 1894. podvojila. Zavod napreduje torej tudi glede rezerv dobro. Koncem l. 1892 sta znašali rezervi 0 4%, koncem 1893. leta 0 61%, koncem upravnega leta 1894 pa znašati 1.025% ulog. Da to percentno razmerje ni večje, je povsem umevno, ker v prvem upravnem letu ni bilo dobička, pač pa so se uloge tako hitro mnogo zmanjšale, da se ž njimi ni moglo tako povečevati percentno razmerje. Pročitajočemu zavodu želimo tudi v tem oziru najlepšega napredovanja.

— Zvišanje tarifov na ogerskih državnih železnicah. Kakor na naših avstrijskih državnih železnicah se bode menda tudi na ogerskih zvišali tarif za prevažanja oseb in tovorov, da se pokrije izdatni izpadek pri dohodkih. Pojasni tarif se bode pridržal še nadalje in se bodo vožne cene podražile le pri I. in III. razredu. Prvi razred bi se sploh opustil kot tak in bi se nadomestil s takozvanim „luxus-oddelkom“, ki bi bil še jedenkrat dražji, nego je zdaj I. razred. Povišanje cen v III. razredu bi bilo prav nezadostno. Primerno bi se podražil tarif pri tovorjem blagu.

— Ceneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznanega, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštrem povzetji razposilja ta prasek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zdravljalec na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 1 (4-13)

Zahvala.

Povodom VII. glavne skupščine „zaveze slovenskih učiteljskih društev“ v Novem mestu 4.—5. septembra t. l. javlja podpisani direktorij svoja hvaležna čutila vsem, ki so pripomogli do tako sijajnega uspeha. Poslovno se pa zahvaljuje blag. gosp. mestnemu županu Frančišku Perkotu, predsedniku krajevnega odbora, blag. gosp. nadučitelju Frančišku Koncičiju, blag. gosp. predsedniku novomeške čitalnice za njihove navdušeno sprejete nagovore; slav. novomeški čitalnici, ker nam je radovljuno prepustila krasne prostore v I. Narodnem domu in vsem čast. Novomeščanom za lep vzprejem na kolodvor in v veličastno okrašenem mestu; vsem damam in gospodom pevcem, osobito vremenu pevovodji gosp. Potrebinu, blag. gospicam tamburašnjam, blag. gospici Ani Osari in na lepi deklamaciji in vsem, ki so pripomogli do toli sijajno vspelega koncerta; blag. gosp. vodji deželne vinarske, sadarske in poljedelske šole na Grmu, Rihardu Dolencu, za prijazen vzprejem in razkazovanje tega tako vzgledno urejenega zavoda, „prečoo. frančiškanom za službo božjo v njihovi krasni cerkvi in sl. dnji vsem mnogobrojnim udeležnikom, ki so vsak po svoji delovali ob nepozabiljivem bivanju v metropoli dolenskih.“

Zaveza slovenskih učiteljskih društev
v Št. Juriji pri Kranji, 8. septembra 1895.

Direktorij.

30.000 gld. znaša glavni dobitek cesarsko-jubilejsko cerkveno-zgradbenih sreč. Opozorjam, da bodo žrebanje nepreklicno dne 12. septembra.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Jakoba in Marije Vončin in posestvo v Spodnji Kanomli, cenjeno 3800 gld. dn. 14. septembra in 12. oktobra v Idriji.

Janeza Žusta posestvo v Dolih, cenjeno 8936 gld. 50 kr. dn. 14. septembra in 19. oktobra v Idriji.

Janeza Kerničarja posestvo v Visokem (v drugi), dn. 16. septembra v Kranju.

Jerneja Turka zemljišče v Ložu, cenjeno 135 gld. dn. 16. septembra in 16. oktobra v Ložu.

Josipine Fabčić posestvo v Porečah, cenjeno 935 gld. dn. 17. septembra (v drugi) v Vipavi.

Jurija Goriščka posestvo v Poljanah, cenjeno 285 gld. dn. 17. septembra in 18. oktobra v Litiji.

Matije Laščiča zemljišče v Stari Lipi, cenjena 88 gld. in 50 gld. dn. 18. septembra in 18. oktobra v Črnomlju.

Marije Češnovar posestvo v Lomnem, cenjeno 1117 gld. 60 kr. dn. 18. septembra in 19. oktobra v Krškem.

Jakoba Merčuna zemljišče v Podgorjuzu, cenjeno 60 gld. dn. 18. septembra (v drugi) v Ljubljani.

Marije Starčinice omožene Kralj posestvo v Cerkvici, cenjeno 1207 gld. dn. 18. septembra in 18. oktobra v Metliki.

Marije Kraker posestvo v Starem Logu cenjeno 129 gld. 44 kr. in Jurja in Barbare Mische posestvo v Starem Logu, cenjeno 110 gld., oba dn. 18. septembra in 23. oktobra v Kočevji.

Jožefa Sinjurja posestva v Dobu, cenjena 2736 gld. in 170 gld. dn. 19. septembra (v drugi) v Žatčini.

Janeza Kočevarja zemljišče v Želebejcu, cenjeno 625 gld. dn. 19. septembra (v drugi) v Metliki.

Janeza Kogaja posestvo v Gorenji vasi, cenjeno 24.553 gld. dn. 19. septembra in 19. oktobra v Logatu.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Tuji.

9. septembra.

Pri slovu: Hoffmann, Bing, Neuroth, Burck, Goldstein z Dunaja; — Salatiel iz Žatca; — Gesswald iz Mera; — Kraus iz Oseka; — Kunka iz Brna; — Hirschler iz Vel. Kaniže; — Monaldi iz Rima; — Reissbarth iz Norimberga; — Lorenzini iz Pirana; — Schleicher iz Bavarske; — Komza iz Trsta; — Bernstein iz Zagreba; — Czerny iz Brna; Hoffstetter iz Postojne.

Pri Maties: Movir, Geizinger, Haupt z Dunaja; — Wagner iz Liegnitza; — Meller, Scaglia, Leoni, Miler iz Trsta; — Mayer iz Prague; — Miserovsky iz Gradca.

Pri Lloyd: Rudež iz Št. Jerneja; — Abeles iz Zagreba; — Cazzio iz Trsta; — Vilar iz Loža.

Pri južnem kolodvoru: Hladnik iz Trsta; — Muri, Stuller iz Jizerskega.

Pri avstrijskem cesarju: Supan, Peterzel iz Škofje Loke; — Taferner, Eicher iz Beljaka; — Alešovc iz Opatije.

Pri bavarskem dvoru: Certz iz Genove; — Čepirk iz Št. Petra; — Merher iz Ribnice; — Rihteršč iz Srednje vasi; — Paripovič iz Kamnika.

Umrli so v Ljubljani:

5. septembra: Constantina pl. Födransperg, zasobnica, 27 let, Kolodvorske ulice št. 11.

7. septembra: Karolina Šonta, okr. komisarja vdova, 80 let, Krizevniške ulice št. 10. — Meta Šetina, delavčeva žena, 37 let, Trnovski pristan št. 15. — Franc Kolčan, gimnazijec, 20 let, Strmi pot št. 6. — Peter Klemenc, posetnikov sin, 2 meseca, Krakovski nasip št. 14.

9. septembra: Franc Trost, cestjarjev sin, 13 let, Kurja vas št. 6.

V deželnini bolnici: 4. septembra: Ivan Šušnik, delavec, 39 let. — Jožef Hrašč, gostač, 56 let.

6. septembra: Helena Vidrich, delavčeva žena, 27 let.

8. septembra: Marija Medved, posetnikova žena, 48 let.

Meteorologično poročilo.

Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetro

Izvirnik: **Gießhübl Slatina**. Železniška postaja. — Zdravilišče in vodozdravilnica pri Karlovi varhi.

**GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GIESSHÜBLER**
načetilo lužne
KISELINE
kateri je kot zdravilni vrelec že več sto let na dobrem glasu v vseh boleznih **dihal** in **prebavil**, pri protinu, želodčinem in mehurinem kataru. Izvrsten je za otroke, prebolele I. in mej nosečnostjo. (15-8)
Najboljša dijetetična in osveževalna piča.
Henrik Mattoni, Giesshübl Slatina.

Prospekti zastavljeni in franko.

Javna zahvala.

Podpisano županstvo se najtopleje zahvaljuje okrožnemu zdravniku gospodu **Juliju Mayerju** za velikodušni dar **50 gld.**, kateri znesek je ob prilikih njemu izročene diplome častnega občanstva darovati blagovil za hiralce v občini.

Županstvo v Planini
dn 8. septembra 1895.

Zupan: **Blažon.**

(1183)

Dijke

vzprejme v stanovanje in hrano **Terezija Kirsch** v Florijanskih ulicah št. 13. (1149-3)

Elegantni album **→ Ljubljana po potresu**
in cesar v Ljubljani, s 16 jako zanimivimi podobami ljubljanskih razvalin, v platno vezan in pozlačen, kot najlepši vseh do sedaj izšlih, po jako nizki ceni **samo 40 kr.** in opis potresa zraven zastonj. — Ilustrovane knjižice po **20 kr.**, več skupaj pa cene.

Zahteva naj se le **Poulinov** elegantni album ali ilustrovana knjižica, ki se dobivata po vseh knjigarnah.

V blagotvorno naročevanje se priporoča
Jos. Paulin v Ljubljani.

Pristno Brnsko sukneno blago za jesen in zimo 1895.

Kupon 3-10 m dolg, za gl. 4.80 iz dobre popolno obleko za go. gl. 6.— iz flue spode (suknjo, hlače, gl. 7.75 iz fluejše telovnik) stane samo gl. 10.— iz najfl. Pristno večje.

Blago za zimske suknje, za lovec, loden, blago za sakuje in hlače iz gredašne tkvine v najlepši izberi meter od 2 gld. 25 kr. navzgor in vse drugo blago pošilja po povzetju kot poštena in solidna najbolje znana tovarniška zaloge suknene blaga

Siegel-Imhof v Brnu.

Vzorec zastonj in frankovano. — Jamči se za to, da pošljatev odgovarja vzorcem.

Na uvaženje! Slavno p. n. občinstvo se zlasti opozarja, da je sukneno blago, če se **direktno naroči, zutno ceneje**, nego če se po agentih naročuje. — **Tvrdka Siegel-Imhof v Brnu** pošilja vse blago po **pravih tovarniških cenah brez podrazbe** vsled zasebne odjemnike toli oskujučega sleparskega „krojaškega popusta“. (1146-2)

Štev. 710.

Naznanilo.

(1181-1)

Na c. kr. obrtnih strokovnih šolah za obdelovanje lesa, za umetno vezenje in šivanje čipek v Ljubljani se vrši vpisovanje učencev in učenk, ki želijo vstopiti v I. letnik,

dne 15. in 16. septembra,

vpisovanje drugih učencev in učenk pa

dne 16. septembra.

Oddelek za pletarstvo obiskujejo lahko možki in ženski učenci. Šolsko leto se prične

dne 17. septembra

s slovesno službo božjo.

C. kr. ravnateljstvo obrtnih strokovnih šol
v Ljubljani, 8. septembra 1895.

Cesarsko-jubilejske cerkveno-zgradbene srečke à 1 gld.

(1057-9)

Glavni dobitek 30.000 goldinarjev
vrednosti.

Srečke priporoča J. C. Mayer v Ljubljani.

**Žrebanje
pojutrišnjem!**

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1895.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v **prednjevropskem času**. **Brednjavevropski čas** je krajnemu času v Ljubljani na 5 minut naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 1. ur. 5 min. po modri osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Olovce, Franzenfeste, Ljubno, čas Selthal v Aussse, Ischl, Gmünd, den, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jezeru, Inomost, Curih, Steyr-Linz, Budjevice, Planja, Marijine vare, Eger, Karlove vare, Franco-vo vare, Prago, Lipač, Dunaj via Amstetten.

Ob 5. ur. 10 min. **ejstraj** medani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 5. ur. 10 min. **ejstraj** osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Olovce, Franzenfeste, Ljubno, Dunaj, čas Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 5. ur. 50 min. **dopoludne** osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Olovce, Franzenfeste, Ljubno, Selthal, Solnograd.

Ob 12. ur. 55 min. **dopoludne** medani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 4. ur. **popoldne** osebni vlak v Trbiš, Beljak, Olovce, Franzenfeste, čas Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jezeru, Inomost, Brezno, Curih, Genevo, Pariz, čas Klein Reiffing, Steyr, Linz, Gmünd, Ischl, Budjevice, Planja, Marijine vare, Eger, Franco-vo vare, Karlove vare, Prago, Lipač, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. ur. 20 min. **sečer** medani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Razun tega ob nedeljah in prasniki ob 5. ur. 26 minuti popoldne osebni vlak v Lesce-Bled.

Prihod in Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. ur. 55 min. **ejstraj** osebni vlak v Dunaju via Amstetten, Lipač, Prago, Franco-vo vare, Karlovih varov, Egra, Marijineh varov, Planja, Budjevice, Solnograda, Linz, Steyr, Gmünden, Ischl, Aussse, Zella na Jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Olovca, Beljaka, Franzenfeste, Trbiš.

Ob 5. ur. 19 min. **ejstraj** medani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 12. ur. 26 min. **dopoludne** osebni vlak v Dunaju via Amstetten, Lipač, Prago, Franco-vo vare, Karlovih varov, Egra, Marijineh varov, Planja, Budjevice, Solnograda, Linz, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Brezno, Inomost, Zella na Jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Olovca, Pontabla, Trbiš.

Ob 4. ur. 39 min. **popoldne** medani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 4. ur. 55 min. **popoldne** osebni vlak v Dunaju, Ljubnega, Selthal, Beljaka, Olovce, Franzenfeste, Pontabla, Trbiš.

Ob 9. ur. 4 min. **sečer** osebni vlak v Dunaju preko Amstettenu in Ljubnega, Beljaka, Olovca, Pontabla, Trbiš.

Ob 9. ur. 25 min. **sečer** medani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Razun tega ob nedeljah in prasniki ob 10. ur. 40 minuti **sečer** osebni vlak iz Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. ur. 23 min. **ejstraj** v Kamniku.

Ob 8. " 05 " **dopoludne** :

Ob 8. " 50 " **sečer** :

Ob 10. " 10 " **sečer** " " (slednji vlak le ob nedeljah in prasniki).

Prihod in Ljubljano (drž. kol.)

Ob 5. ur. 60 min. **ejstraj** iz Kamnika. (5-199)

Ob 11. " 15 " **dopoludne** :

Ob 6. " 30 " **sečer** " " :

Ob 9. " 55 " **sečer** " " (slednji vlak le ob nedeljah in prasniki).

Ljudevit Borovnik (386-26)

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem se priporoča v izdelovanje **vsakovrstnih pušek** za lovce in strelice po najnovješih sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje stare samokresnice, vzprejema vsakovrstna **popravila** in jih točno in dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. prskuševalnici in od mene preskušene. — Ilustrovani ceniki zastonj.

Jakob Štrukelj v Trstu

via Caserma št. 16, vhod piazza della Caserma (nasproti veliki vojašnic) prodaja po neverjetno nizkih cenah vsakovrstna augščka

kolesa (bicikle).

Zastopstvo koles „Adler“ iz tovarne H. Kleyer v Frankobrodu in „Viktoria Cykle Works“ Wolverhampton, Angleško.

Kolesa „Adler“ so svetovnoznamna in se rabijo v nemški vojski. — Jamči se za vsako kolo 12 mesecev; kdor ne zna voziti, nauči se brezplačno. — Pošilja se na deželo in na vse kraje. — Cenike pošilja se poštne prosto. (728-83)

Dijak

(1143-3)
se vzprejme na hrano v dobrì hšti. Kje? pové iz prijaznosti up avništvo „Slov. Naroda“.

Na Karolinski zemlji št. 9 odda se (1155-3)

Stanovanje v najem

obstoječe iz 3 sob in kuhinje, proti letnemu plačlu 140 gld. Več se poizvá pri **Andr. Trškan-u**, Sv. Petra cesta št. 38.

Notar Ivan Kačič v Šoštanji

Isče spretnega

pisarja

obeh deželnih jezikov zmožnega. Slovenski pevci imajo prednost. Vstop 1. oktobra t. l. (1179-1)

Dijaki

se vzprejmó začetkom šolskega leta na hrano in stanovanje. (1016-4)

Kje? pove upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

Razprodaja!

Nikdar več v živiljenju se ne nudi redka priložnost, za

samo 2 gld.

dobiti nastopne prekrasne in koristne predmete. — **35 komadov za 2 gld.** in sicer: 1 jako elegantna pozačena ura z lepo verizico, ki točno gre, s 3letno garancijo; 1 prekrasna kravata z gospodo od pristne svile; 1 jako lepa igla za kravate z umetnim briljantom; 1 prekrasen častniški portemonnaie od usnja, ličen in trpežen; 1 jako lepa broša za gospe, Pariska f-čona; 1 prekrasen prstan od imitovanega zlata z lepim kamenom; 1 prekrasen smodkovnik; 1 prekrasen ustnik za smodke; 3 komade gumb za prsa od doublé-zlata z simili-briljanti; 2 komada gumb za vratnike od imitovanega zlata z mehaniko; 2 komada mehaničnih manšetnih gumbov; 10 komadov finega angleškega papirja za pisma in 10 komadov finih angleških zavitkov za pisma. — Vseh teh 35 prelepih predmetov sem primoran oddati za smešno nizko ceno **2 gld.**, kateri doslej še ni bilo primere. Da se vsak dvom izključuje, izjavljam, da sem pripravljen javno potrditi, da ima ura sama dvojno vrednost. Če bi komu roba ne ugajala, se denar drage vrne, tako da je za kupca izključen vsak risiko. Pošilja dokler zaloga traja, s poštnim povzetjem

Krakovska razpošiljalnica ur F. WINDISCH

Krakov, Młodowa Nr. 11 B. (1048-5)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Zeliščni sirup

od občinstva navadno zahtevan pod imenom sok za prsa, pljuča in zoper kašelj

prirejen iz planinskih zelišč in lahko raztopljenega vapnenega železa.

Steklenica z navodilom o porabi 56 kr., 12 steklenic 5 gld.

Dobiva se pri (819 36)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju
lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Razglasilo.

Na c. kr. veliki gimnaziji v Ljubljani se prične šolsko leto 1895/6 dn 18. septembra s slovesno službo Božjo v stolni cerkvi.

Učenci, ki želijo na novo vstopiti v prvi razred, naj se, spremljani od svojih staršev ali njih odgovornih zastopnikov, oglaša dn 15. septembra mej 9. in 12. uro v ravnateljevi pisarni ter s sebo

Išče se spreten
uradnik
za odvetniško pisarno na Spodnjem Štajerskem.
(1159—2)
Več se poizvē pri uredništvu „Slov. Naroda“.

Poštna odpraviteljica

vzprejme se tako v zelo lepem kraju na Spodnjem Štajerskem (brzjavnega urada tudi). Prositelice, katere bi pomagale v prodajalnici z mešanim blagom ter so sploh „hišine“, imajo prednost. — Ponudbe vzprejema upravnštvo „Slov. Naroda“. (1178—1)

Izprašan poštni upravitelj (ekspeditor)

več slovenskega, nemškega in italijanskega jezika v besedi in pisavi, želi nastopiti kako mesto kot upravitelj.

Oglaši naj se pošljajo upravnštvo „Slovenskega Naroda“. (1144—5)

Dva ali trije dijaki

vzprejmo se pri uradniški obitelji v stanovanje in hrano. — Poizvē se pri gospoj Ivanki Petrič, Hrenove ulice št. 10, I. nadstropje. (1182—1)

Dobro ohranjen

harmonij

prodaja se tako pod ugodnimi pogoji.

Več povē upravnštvo „Slov. Naroda“. (1157—3)

Hočete li
lepi postati?
Umirjajte se z
Doering milom
s novo.
To je
najbolje milosvetā.

7 (946—1)

Hočete li
lepi ostati?
Uporabljajte pri svoji
toleti izključno
Doering milo
s novo.
Bojšega najti ni nikjer.
Debita se posod po 30 kr.

Generalno zastopstvo: A. Motsch & Co., Dunaj, I., Lugeek 3.
V Ljubljani prodajata na debelo Ant. Krisper in Vaso Petrič.

„Glasbena Matica“ v Ljubljani.

Naznanilo

o XIV. šolskem letu 1895/96.

Vpisovanje v šolo „Glasbene Matice“ se vrši

dne 16., 17., 18. in 19. septembra
dopoludne od 10. do 12. ure in popoludne od 4. do 6. ure v prostorih društvene šole

na Bregu h. št. 20, II. nadstropje
(Cojzova hiša).

Poučevanje se prične v petek dne 20. septembra.

Učni predmeti:

Spošna glasbena teorija, zborovo pouk je petje (deklinski, deški in diaški možki zbor), brezplačen.

Harmonija, kontrapunkt, učnine se plača za pouk v dveh solopetje, tedenskih urah od predmeta glasovir, 1 gld. 50 kr. na mesec. gosli.

Vpisnine se plača za vsakega gojenca 1 gld. Stariši gojencev morajo biti društveniki „Glasbene Matice“; če niso še društveniki, plačajo pri vpisu gojenca 2 gld. letne društvenine.

Odbor.

Deželna Rogaška slatina

priporočevana od najimnenitejših medicinskih avtoritet.

Tempeljski vrelec, najboljša osvežujoča pijača, zlasti pri epidemijah.

Styria-vrelec, izkušeno zdravilo za obolele prebavne organe.

Razpošilja se po deželnem oskrbnosti vrelec v Rogaten-Slatini. Glavna zalogu pri Ivanu Liningeru in Mihaelu Kastnerju v Ljubljani. (350—18)

I. M. Ecker

oblastveno koncesijonovani vodovodni instalatér

Dunajska cesta št. 7 **Ljubljana** Dunajska cesta št. 16
priporoča se za točno strokovnjaško izdelovanje vseh v njegovo stroko spadajočih del, kakor

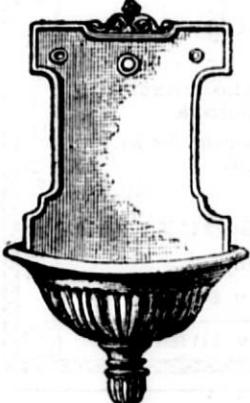
vodovodnih naprav vsake vrste

ventilacijskih naprav z vodnim pritiskom, kopalnišč s pečmi in baterijami, kakor tudi cirkulacijskih kopalnih pečij, umivalnikov z mramorno ploščo in lavoirjev s kropilom, banje, v katerih se more udobno sedeti, dalje take le za noge in za otroke, kopalni stoli in posamezne kopalne banje s kurjavo in brez kurjave, stranišča (closet), scališča, izlivki v litem emalju, cinku ali pa fajenčini od najpriprostejše do najfinnejše vrste, zapiralna za smrad, dežne omare itd.

Zaloga vzorcev in vseh v to stroke spadajočih predmetov.

Popravljanja, predelave in priklepanja točno in ceno.

Proračun stroškov na zahtevanje brez daljnih stroškov. b (269—7)

Uradno upravičeni in zapriseženi stavbinski inženier in stavbeni mojster **Jaromir Hanuš**

ponuja se

za izvrševanje vseh v stavbinsko stroko spadajočih del, prevzema poprave hiš po zelo nizkih cenah, naprave vodovodov, načrtov in proračunov, merjenje cest in posestev itd.

Ustmena ali pismena naročila

vzprejemajo se (1123—4)

v novi hiši na Poljanskem predmestju,
nasproti domobranski vojašnici.

Šolske knjige

za o. kr. višjo in nižjo gimnazijo, za o. kr. višjo realko, o. kr. pripravnici za učitelje in učiteljice ter za vse ljudske in meščanske šole so v najnovejših izdajah v zalogi

Vse šolske potrebščine

v dobi kakovosti po najnižjih cenah.

Popis šolskih knjig brezplačen.

Rabiljeni Močnikova Geometrija I. del in Kermavnerjeve Latinske vadbe I. del se po meni nakupujejo in prosim, da se mi vpošljeta ti knjigi.

Ponujam: Silber, örteže 60 letovišč in zgrajene hiše za stanovanja in prodajalnice s tlorisom 3 gld. 60 kr.

J. Giontini
trgovina s knjigami in papirjem v Ljubljani.

„THE GRESHAM“,

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijsala za Avstrijo: Filijsala za Obersko:
Donaj, I., Giselastrasse i Pešta, Franz-Josefsplatz
št 1, v hiši društva. st 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dne 31. decembra 1894 kron 138,416.475—
Letni dohodki na premijah in obrestih dne 31. decembra 1894 25,319.668—
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka dru-

štva (1848) 304,342.593—
Mej letom 1894 je društvo izpostavilo 9233 polic z glavnico 78,736.000—
Prospective in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge, daje brezplačno

glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje

pri Gvidonu Zeschko-tu.

(1002—2)

Cement železniške šine, traverze, cinkasto in pocinkano ploščevino železo za vezi

kovanje za okna in vrata

sploh vse, kar se pri stavbah potrebuje, priporoča po zelo znižanih cenah

Andr. Druškovič

trgovec z železnino (442—42)
Glavni trg št. 10. Ljubljana. Glavni trg št. 10.